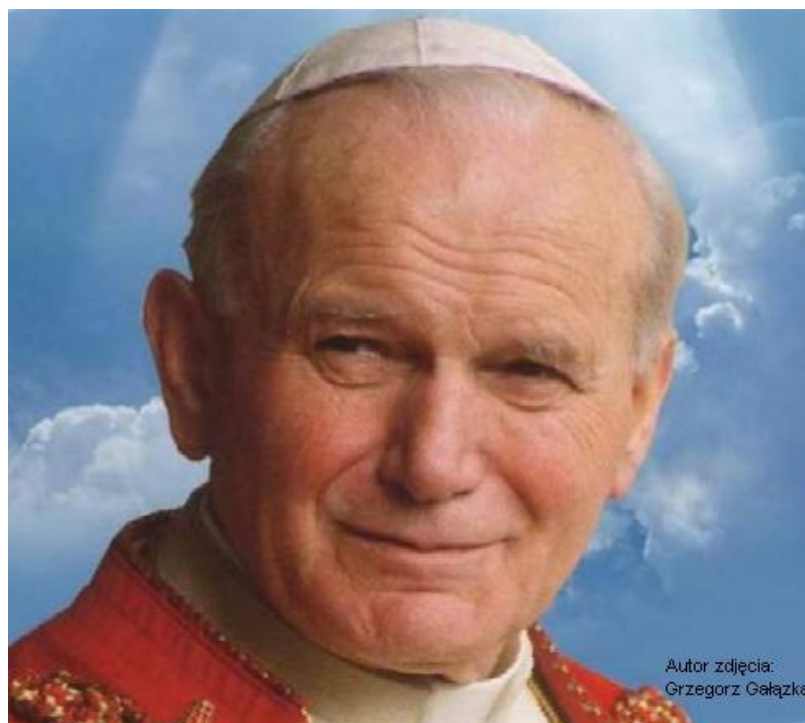

Sylwetka naszego patrona [1]

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach, niewielkim miasteczku leżącym 50 km od Krakowa. Ojciec Jego był porucznikiem w wojsku polskim, a matka zajmowała się wychowywaniem synów: Karola i Edmunda - czternaście lat starszego od Karola. W rodzinie Wojtyłów panowała atmosfera miłości do ludzi i Boga, radości życia i wzajemnej życzliwości. Nic więc dziwnego, że cała rodzina bardzo odczuwała śmierć matki - Emilii. Karol miał niespełna 9 lat i stracił matkę odczuwać bardzo boleśnie. Ojciec jednak serdecznie zaopiekował się synami, szczególnie młodszym Karolem. Edmund bowiem studiował na wydziale lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i rzadko bywał w domu. Niestety w roku 1932 zmarł na szkarlatynę, którą zaraził się od pacjenta. Jak widać los nie oszczędzał matkę Karola, który od najmłodszych lat przeżył bardzo wiele, bo śmierć najbliższych za każdym razem odczuwał bardzo dotkliwie.

Naukę w szkole podstawowej rozpoczął Karol Wojtyła w wieku 6 lat, a więc w 1926 roku. Od stycznia 1931 roku zaczął uczęszczać do wadowickiego gimnazjum męskiego. Tam też rozpoczął z pasją grę w piłkę nożną, która była najpopularniejszym sportem wśród młodzieży. W grudniu 1935 roku Karol Wojtyła został przyjęty do gimnazjalnego bractwa młodzieży katolickiej. Jego postawa miała ogromny wpływ na kolegów z którymi obcował. Widzieli w nim duchowego przywódcę, garnęli się do Niego, lubili przebywać w Jego towarzystwie. 14 maja 1938 r. Karol Wojtyła zdał egzaminy maturalne i razem z ojcem przeprowadził się do Krakowa, gdzie miał wstąpić na uniwersytet.

Studia podjął na wydziale filozoficznym Katedry Filologii Polskiej. Literaturę polską interesował się młody Wojtyła od dawna. Fascynowała go szczególnie twórczość polskich romantyków. Jego fascynacje romantyczne odzwierciedlały się w działaniu teatralnej, gdzie jako aktor, reżyser i organizator przygotowywał inscenizacje wielkich polskich dramatów romantycznych.

Po wybuchu II wojny światowej Karol Wojtyła został w Krakowie. Tutaj przebywał cała okupację, pracując jako robotnik, organizując przedstawienia teatralne, poeci i twórców literackich. Napisał w tym czasie 3 dramaty o tematyce biblijnej (Dawid, Hiob, Jeremiasz), wiele wierszy i dokonał kilka tłumaczeń z greki.

W zimie 1941 roku umiera na atak serca ojciec Karola Wojtyły. Śmierć ojca była dla Niego dotkliwym i bolesnym ciosem. Wiąkszość przyjaciół uważa, że w tym czasie ona przesądziła o ostatecznej decyzji przyjęcia wiary katolickiej. Naukę w tajnym seminarium duchownym rozpoczął Karol Wojtyła w październiku 1942 r., a niższe wyświęcenia katolickie otrzymał 21 grudnia 1945 r. z rąk arcybiskupa Adama Stefana Sapiehy.

1 listopada 1946 roku został wyświęcony na księdza Rzymskokatolickiego, a w dwa tygodnie później wyjechał do Rzymu na studia doktoranckie. Wrócił 15 czerwca 1948 r. Przez rok pracował jako wikary w parafii w Bochni, a później był wikariuszem w Krakowie.

Całe życie stopniowo, krok po kroku realizował zadania, które stawiał przed nim Kościół, życie i On sam. 8 lipca 1958 roku papież Pius XII podpisał nominację Karola Wojtyły na biskupa tytularnego i zarazem biskupa pomocniczego w Krakowie. Wyświęcony na biskupa został 28 września 1958 r. w Katedrze Wawelskiej. 16 czerwca 1962 r. zostaje wikariuszem kapitulnym z uprawnieniami arcybiskupa. 6 października 1962 r. jedzie do Rzymu, aby uczestniczyć w pracach Soboru Watykańskiego II. Przez cały czas trwania Soboru brał w nim aktywny udział. 29 maja 1967 r. papież Paweł VI mianuje Wojtyłę kardynałem i wszystko wskazywało, że Karol Wojtyła osiągnął szczyt kościelnej kariery. Kiedy w październiku 1978 r. konklawe wybiera go papieżem jest to zaskoczeniem dla całego świata. Jednak od samego początku swojego pontyfikatu pokazał, że do pełnienia tej misji jest starannie przygotowany. Przyjmując imię Jana Pawła II, wyraził uznanie dla wielkich poprzedników: Jana XXIII i Pawła VI.

Jan Paweł II należał do najbardziej wpływowych ludzi na świecie. Jego erudycja, niezwykłe dokonania intelektualne, oddanie sprawie pokoju i sprawiedliwości społecznej, a równocześnie odnośnienie się z miłością do ludzi, szczególnie do młodzieży, niespożyte siły życiowe, masa ciepła i czułości pomimo ciężej przykładał wyboru życiowych dróg.

Grażyna Kucharska

Source URL: <https://spociaz.noweskalmierzyce.pl/pl/strona/sylwetka-naszego-patrona>

Links:

[1] <https://spociaz.noweskalmierzyce.pl/pl/strona/sylwetka-naszego-patrona>